

det er de gamle Hjem paa Landet, den gamle, hyggelige Arne — og den gamle Brønd. Mennesker har Hjemve efter: Gasovnen og Vandhanen er der saamænd ingen, der længes efter.“

Miss Anthony besvarede Foreningsrepræsentanternes Taler. Hun sagde, at den Glæde, det var hende at se og høre saa mange Kvindeforeningers Repræsentanter i Dag, opvejede meget af det strænge Arbejde, som det havde været „hendes Forret og Pligt“ at udføre for Kvindesagen i omtrent 50 Aar. Hun fortalte, at da hun første Gang holdt Foredrag i Staten New York, traf hun kun een Kvinde, der havde Sympathi for Valgretsbevægelsen — og denne Kvinde blev anset for en stor Løjerlighed. Da maatte hun og Elisabeth Cady Stanton kæmpe for Kvindens Ret til at tale offentligt, til at slutte sig sammen i Foreninger, til bedre Opdragelse, der kunde gøre dem mere skikkede til at opfylde de Pligter, der paahvilede dem netop som Kvinder. „Ingen af jer unge kan forstaa, hvor stærk den Modstand var, vi mødte, . . . alle de Fordomme, Mænd var fødte og opdragne i, stødte vi an mod; ja, der var dem, der mente, at vi overtraadte Guds Bud ved at kræve dette. Og nu er vi kommen saa vidt, at Kvinders Valgret møder mindre Modstand den Dag i Dag, end der den Gang rejstes mod Kvinders Ret til at tale offentligt og organisere sig i Foreninger. Vi har dygtige og modige Forkæmpere for vor Sag blandt Mænd, der for 50 Aar siden, troede, at vore Ideer vilde ryste Samfundet i dets Grundvold“.

Blandt de følgende Dages Talere maa særlig mærkes Dommer Lowell fra Pendleton, Oregon. Ogsaa han udtalte sig for Kvinders *Valgret*. Han sagde blandt andet: „Vor Tid skaber et nyt Lenssystem, Korporationernes Lensvæsen. Ganske ligesom Middelalderens Baroner delte Land og Folk mellem sig, saaledes deles og trælbindes nu vort Folk af de store Kapitalophobninger, af Sukkerkongerne, Jernbanestormændene, Kvægbaronerne og Petroleumsfyrsterne. De hersker ikke ved Sværd og Lanse, men ved den højere Finanskunst og ved Lovenes skarpeste bogstavelige Fortolkning. Men Love hævdes ikke kraftigere end Landets Politik kræver det. Denne Tids Forbandelse er den lovløse Maade, hvorpaa Lovens Krav fremtvinges. Bod herpaa kan der kun raades ved Valgurnen. Det sidste Aarhundredes Reformers stammer hovedsagelig fra Kvinder: Mary Lyon skyldes Forbedringen i Kvinders Opdragelse; „Det røde Kors“ fremstod gennem Florence Nightingales Arbejde; Fængelsvæsenet omordnedes ved Elisabeth Fry og det er Miss Willard, der har ført Kampen for Maadehold og større Renhed i Samfundslivet. Amerikas Vælgerfolk trænger til Kvindernes Indflydelse ved Valgurnen og Republikken vil aldrig faa ud-

ført, hvad der er dens Verdensmission, før Kvinden har faaet Valgret“

Efter „The Woman's Tribune“.

Forts. i næste Nummer.

Jordemødrene.

„Den almindelige danske Jordemoderforening“, der stiftedes for 3 Aar siden paa Initiativ af Fru Anna Hansen, holdt i Dagene 5—6 September Møde i Larsens Lokale, St. Annæ Plads.

Hovedinteressen samlede sig om den første Dags Eftermiddagsmøde, hvor Foreningens Formand, Professor *Leopold Meyer*, talte om Jordemødrenes Stilling her i Landet, og hvor der forhandles og afstemtes om det Forslag, der agtes indsendt til Lovgivningsmagten.

Jordemødrenes Stilling er i meget forandret. Der stilledes ikke de Fordringer til den gammeldags Jordemoder som til den moderne, men samtidig med at Antiseptikens Fordringer og andre Fordringer er stegne, er de gammeldags Lønningsforhold bibeholdt. Endnu sidder mange Steder ude paa Landet Jordemødre med en Pengeløn af mellem 130—160 Kr. om Aaret, samt fri Bolig, der dog er saa elendig, at den i Pengeydelse kan blive vurderet til 12 Kr. Det er ingen Forbedring, at der til den fri Bolig hører en Jordlod, da Jordmoderen — ved Antiseptikens Fordringer — er udelukket fra selv at kunne dyrke den og altsaa maa have lejet Hjælp dertil. Jordemødrene bliver ansatte af Amtmanden og lønnede af Amtskassen, et Forhold, der har mange Ulemper. Forslaget gaar da ud paa at forbedre Jordemødrenes Stilling i al Almindelighed ved en Forhøjelse af Taksterne, saaledes at der i Stedet for de nu gældende 8 Takstsatser sættes 5: 30, 15, 10, 8 og 6 Kr. (der altsaa bliver Minimum); ved Tvillingfødsler forhøjes Taksten med sit halve Beløb; for Tilkaldelse til en Fødsel, der dog viser sig ikke endnu at være begyndt („blind Allarm“) er Taksten 2 Kr.

Hvad Distriktsjordemødrene angaar, foreslaas, at deres Ansættelse, Forflyttelse, Lønning og Pensionering henlægges under Staten. De lønnes da med en Pengeløn begyndende med 500 Kr. aarlig, stigende med 50 Kr. aarlig hvert 5te Aar indtil 700 Kr. Fri Bolig, bestaaende af 4—5 ordentlige Værelser, samt Pigeværrelse foruden de nødvendige Udenomsbekvemmeligheder. Hvor Indtægten af privat Praksis kan forudsættes at være under ca. 300 Kr. aarlig i Gennemsnit, gives der et personligt Tillæg af 100 Kr. aarlig; er Indtægten ca. 3—400 Kr. aarlig, da 50 Kr. aarlig. I meget smaa Embeder er Tilskuddet 200 Kr. aarlig. En Distriktsjordemoder, der afskediges paa